

NM.0002.6.2017

PROTOKÓŁ NR XXXIV/2017
z XXXIV Uroczystej Sesji Rady Miasta Sanoka VII kadencji,
która odbyła się w dniu 20.04.2017 r. od godz. 16⁰⁰
do godz. 17²⁰ w Sali Gobelinowej sanockiego Zamku
pod przewodnictwem Pana Zbigniewa Daszyka
Przewodniczącego Rady Miasta
oraz Wiceprzewodniczących Rady Miasta
Pana Romana Babiaka i Pani Agnieszki Korneckiej – Mitadis

Na ogólną liczbę 21 radnych w XXXIV Sesji Rady Miasta Sanoka VII kadencji udział wzięło wg listy obecności 18 radnych.

1. Babiak Roman
2. Banach Krzysztof
3. Baszak Janusz
4. Bętkowski Ryszard
5. Daszyk Zbigniew
6. Drwięga Maciej
7. Herbut Adrian
8. Karaczkowski Ryszard
9. Kornecki Adam
10. Kornecka – Mitadis Agnieszka
11. Kot Wanda
12. Lewandowski Piotr
13. Lisowska Teresa
14. Osękowski Marian
15. Osika Jakub
16. Ryniak Adam
17. Święch Witold
18. Wolanin Bolesław

Nieobecny radny (nieobecność usprawiedliwiona):

1. Radożycki Łukasz
2. Rogowska – Chęć Grażyna
3. Wydrzyński Jan

Przewodniczący Zarządów Rad Dzielnic obecni na XXXIV Sesji Rady Miasta Sanoka VII kadencji.

1. Hydzik Paweł	- Rada Dzielnicy Zatorze
2. Małek Bogusława	- Rada Dzielnicy Posada
3. Kornecki Józef	- Rada Dzielnicy Dąbrówka

4. Kozak Grzegorz	- Rada Dzielnicy Olchowce
5. Osękowski Marian	- Rada Dzielnicy Wójtostwo
6. Sieczkowski Adam	- Rada Dzielnicy Błonie
7. Szul Krzysztof	- Rada Dzielnicy Śródmieście

Ponadto w XXXIV Sesji Rady Miasta Sanoka udział wzięli: Burmistrz Miasta Pan Tadeusz Pióro, Zastępca Burmistrza Pan Edward Olejko, Zastępca Burmistrza Pan Stanisław Chęć, Skarbnik Miasta Pan Bogdan Florek, laureatka Pani Danuta Przystasz, harcmistrz Pani Krystyna Chowaniec oraz zaproszeni goście.

Ad.1.

Otwarcie sesji.

Prowadzący posiedzenie Pan Zbigniew Daszyk otworzył XXXIV Sesję Rady Miasta Sanoka. Powitał laureatkę Panią Danutę Przystasz, członków rodziny Pani Danuty Przystasz oraz znajomych i przyjaciół, Honorowego Obywatela Miasta Sanoka ks. Prałata Feliksa Kwaśnego, proboszczy parafii sanockich, Burmistrza, Zastępców Burmistrza, Skarbnika Miasta, przedstawicieli służb mundurowych, harcmistrz Panią Krystynę Chowaniec oraz wszystkich zaproszonych gości.

Na podstawie listy obecności stwierdził, że na sali obrad jest odpowiednia ilość Radnych do podejmowania prawomocnych uchwał.

porządkiem obrad:

1. Otwarcie obrad.
2. Powołanie sekretarza sesji.
3. Nadanie tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sanoka dla Pani Danuty Przystasz
 - a. wystąpienie wnioskodawców,
 - b. odczytanie uchwały Rady
 - c. wręczenie aktu nadania.
4. Wystąpienie laureata oraz zaproszonych gości.
5. Wpis do księgi Honorowych Obywateli Miasta Sanoka.
6. Zamknięcie obrad sesji.

Do przedstawionego porządku obrad nie wniesiono uwag.

Ad. 2.

Powołanie sekretarza sesji.

Prowadzący posiedzenie Pan Zbigniew Daszyk powołał na sekretarza sesji radnego Pana Adama Ryniaka.

Ad. 3.

Nadanie tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sanoka dla Pani Danuty Przysasz.

a) wystąpienie wnioskodawców

Przewodniczący Rady Miasta Pan Zbigniew Daszyk jako wnioskodawca poprosił o wygłoszenie laudacji harcmistrz Panią Krystynę Chowaniec.

Harcmistrz Pani Krystyna Chowaniec wygłosiła laudację: Do grona znamienitych osób, Honorowych Obywateli Wolnego Królewskiego Miasta Sanoka, dołączy dziś niezwykła osoba, najdzielniejsza z dzielnych, Dama Orderu Virtuti, współtwórczyni Warszawskiej Rodziny Katyńskiej, major Wojska Polskiego – Pani Danuta Przysasz. Danuta Antonina Przysasz, córka Ignacego Przysasz i Anny Iwańczyk, urodziła się 13 czerwca 1920 r. w Niewistce, gdzie Jej Ojciec był administratorem majątku. Miała dwóch starszych braci: Zbigniewa, prawnika i oficera Wojska Polskiego, który został zamordowany w Katyniu, i Mieczysława, uczestnika Powstania Warszawskiego, więźnia politycznego w latach 1945-1954, potem wiceprzewodniczącego MRN w Sanoku, kierownika Wydziału Planowania w PRN w Sanoku, współtwórcy „Rocznika Sanockiego”. Wkrótce po narodzinach Danuty, rodzina Przysaszów osiadła na stałe w Sanoku, zamieszkiwała początkowo przy ulicy Królewskiej – obecnie ulica Romualda Traugutta, następnie w samodzielnie wybudowanym domu przy ulicy Młynarskiej 18.

W 1938 r. Danuta Przysasz ukończyła Gimnazjum Żeńskie im. Emilii Plater i rozpoczęła naukę w liceum, maturę zdała 2 stycznia 1942 r. w Sanoku w tajnym nauczaniu. Jako uczennica liceum działała w Lidze Morskiej i Kolonialnej oraz przeszła szkolenie z zakresu przysposobienia obronnego oraz kursy obrony przeciwlotniczej i przeciwpożarowej. We wrześniu 1939 r. pełniła służbę w ramach obrony cywilnej jako zastępca komendanta rejonu. W czerwcu 1940 roku wstąpiła do organizacji konspiracyjnej – Chłopska Organizacja Wolności „Raclawice” przyjmując pseudonimy „Danuta Skiba” i „Brzoza”. Przewiozła m.in. ładunki wybuchowe do wysadzenia szybów naftowych w Tarnowcu koło Krosna, zbierała informacje na temat wydobywania ropy w kopalni Grabownica, przenosiła meldunki i pocztę. Zagrożona aresztowaniem na przełomie marca/kwietnia 1942 r. wyjechała do Warszawy, gdzie szybko nawiązała kontakt z organizacją Związek Kobiet Czynu, która działała przy Ruchu Miecz i Pług, a od jesieni 1942 r. Danuta Przysasz została komendantką tej organizacji. Zajmowała się w tym okresie pracą oświatową, sanitarną i kolporterską podziemnego pisma „Polka Czynu”, stanowiącego organ prasowy ZKC.

Po rozpadzie organizacji MiP zaangażowała się w działalność Oddziału Pomocniczej Służby Kobiet AK - początkowo jako łączniczka z cenzusem, następnie w stopniu podporucznika czasu wojny, później w stopniu kapitana czasu wojny, wówczas używała pseudonimu „Sławomira Mędrzycka”.

Brała udział w Powstaniu Warszawskim jako łączniczka w Kompanii Sztabowej Zgrupowania AK „Żywiciel” na Żoliborzu do 30 września 1944. Po klęsce powstania wyszła z miasta wraz z ludnością cywilną. Zdołała zbiec z transportu do obozu. Nawiązała kontakt z dowództwem III Dywizji Wojskowego Korpusu Służby Bezpieczeństwa i kontynuowała pracę konspiracyjną. Za działalność w tej organizacji Rozkazem Dywizyjnym z 20 listopada 1944 r. otrzymała Order Virtuti Militari.

Po zakończeniu wojny Danuta Przyszasz na krótko przyjechała do Sanoka, a potem wraz z bratem Mieczysławem została skierowana do pracy w Urzędzie Pełnomocnika Rządu w Olsztynie. 19 października 1945 została aresztowana przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa (dwa dni wcześniej aresztowany został także jej brat Mieczysław). Danuta Przyszasz w okresie przesłuchań była przetrzymywana w budynkach MBP przy ul. Koszykowej, a następnie przy ulicy Rakowieckiej. Po ciężkim śledztwie zwolniono ją pod koniec maja 1946 r. Po wyjściu na wolność, mając nakaz meldowania o swoim pobycie, wróciła do Olsztyna, gdzie została zatrudniona w Wydziale Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego (dodatkowo pracowała w Składnicy Sanitarnej) i rozpoczęła studia prawnicze na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. W 1947r. zamieszkała w Warszawie, pracując kolejno w Zarządzie Głównym Pracowników Bankowych i Centrali Banku Komunalnego, skąd została zwolniona jako „wróg Polski Ludowej”. Studia ukończyła w 1951 roku uzyskując tytuł magistra nauk prawnych. Ówczesne władze polityczne uniwersytetu nie zgodziły się na objęcie przez nią asystentury.

Po ukończeniu studiów z uwagi na swoją działalność konspiracyjną nie mogła znaleźć pracy zgodnej z wykształceniem. W rezultacie podjęła się zajęcia redaktorskiego i edytorskiego, zwłaszcza w zakresie podręczników szkolnych. Od wiosny 1952 r. była zatrudniona w Państwowych Zakładach Wydawnictw i pracowała tam do końca 1981 r. Zajmowała się edytorstwem, pełniła stanowiska redaktora, kierownika redakcji, zastępcy redaktora naczelnego. Była członkiem komisji programowych w Ministerstwie Oświaty i Wychowania oraz komisji pod egidą UNESCO ds. nazewnictwa geograficznego i historycznego w podręcznikach szkolnych. Publikowała artykuły, referaty wydawane w czasopiśmie i wydawnictwach szkolnych, dotyczących kwestii zawodu nauczycielskiego i teorii podręcznika szkolnego. Została autorką artykułu pt. *Związek Kobiet Czynu w Ruchu Miecz i Pług*. Była redaktorką publikacji *Dwa dni w mieście naszej młodości. Sprawozdanie ze zjazdu koleżeńckiego wychowanków Gimnazjum Męskiego w Sanoku w 70-lecie pierwszej matury w roku 1958* podsumowującego zjazd absolwentów sanockiego gimnazjum (1960). Współtworzyła książkę dla młodzieży polonijnej pt. *Polska. Ziemia i ludzie* (1984). Dodatkowo, w latach 50 i 60 przez ok. 10 lat pracowała jako nauczycielka w szkołach średnich dla dorosłych, a do 1998 r. współpracowała z działem czasopiśmiennictwa przedmiotowego dla nauczycieli w ramach Wydawnictw Szkolnych i Pedagogicznych. Pod koniec 1981 r. przeszła na emeryturę.

W 1988 zaangażowała się w działalność Warszawskiej Rodziny Katyńskiej, późniejszego Stowarzyszenia Rodzina Katyńska w Warszawie. Była autorką pierwotnej wersji statutu tego stowarzyszenia, wchodziła w skład pierwszego zarządu

(1989-1991), gdzie zajmowała się sprawozdaniami i regulaminami. W latach 90 podjęła współpracę z Fundacją Archiwum i Muzeum Pomorskim Armii Krajowej oraz Wojskowej Służby Polek w Toruniu i Memoriałem Generał Marii Wittek. Jej obszerna wypowiedź znajduje się także w Archiwum Historii Mówionej Muzeum Powstania Warszawskiego. Za swoje czyny i dokonania otrzymała następujące odznaczenia:

- Krzyż Srebrny Orderu Virtuti Militari (Rozkaz Dywizyjny z 20 listopada 1944, za zasługi dla WKSB, zatwierdzony w 2002)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski
- Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami (przyznany przez Rząd RP na uchodźstwie)
- Warszawski Krzyż Powstańczy
- Srebrny Krzyż Zasługi
- Medal Komisji Edukacji Narodowej
- Odznaka Weterana Walk o Niepodległość
- Tytuł Honorowego Członka Muzeum Powstania Warszawskiego

Jest członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia Klub Kawalerów i Dam Orderu Wojennego Virtuti Militari. W roku 2012 decyzją Ministra Obrony Narodowej została awansowana na stopień majora Wojska Polskiego.

Pani Danuta Przystasz przez cały czas utrzymuje kontakt z rodzinnym miastem – Sanokiem, często je odwiedza, ma tu krewnych i przyjaciół, interesuje się życiem miasta, chętnie czyta „Tygodnik Sanocki”. Była bardzo zaprzyjaźniona ze śp. Księdzem Adamem Sudółem. Najczęściej przyjeżdża w kwietniu, aby uczestniczyć w nabożeństwie w intencji śp. Zbigniewa Przystasza, zamordowanego 21 kwietnia 1940r. w Katyniu. Klepsydry informujące o tym fakcie, wykonane w formacie A-3, były swoistą lekcją historii dla Sanoczan. Przyczyniła się również do wydania kilku publikacji dotyczących Sanoka. Oprócz przygotowania do druku publikacji *Dwa dni w mieście naszej młodości. Sprawozdanie ze zjazdu koleżeńckiego wychowanków Gimnazjum Męskiego w Sanoku w 70-lecie pierwszej matury*, angażowała się w redakcję pierwszych numerów „Rocznika Sanockiego”, a w 1984 r. przeprowadziła obszerny wywiad z dr. Zofią Skołozdro, na temat tajnego nauczania i konspiracji w Sanoku, który został opublikowany w czasopiśmie „Geografia w szkole”. Staraniem Danuty Przystasz w 2000 r. ukazała się w Sanoku publikacja pt. *Listy z więzienia Mieczysława Przystasza z lat 1945–1954*. W roku 2001 wydała własnym sumptem opracowanie biograficzne pt. *Jedno życie. Tak mało, tak wiele ..* zawierające m.in. fragmenty dziennika z Powstania Warszawskiego. Do Muzeum Historycznego w Sanoku przekazała listy i pamiątki po bracie Mieczysławie, a do kościoła pw. Przemienienia Pańskiego w Sanoku ofiarowała odznaczenia własne oraz brata Mieczysława. Zostały one umieszczone w gablocie obok prawego ołtarza. Podczas odwiedzin w rodzinnym mieście spotyka się z młodzieżą – w kwietniu 2009 roku uczestniczyła w uroczystości posadzenia 18 Dębów Pamięci na Cmentarzu Centralnym, w październiku prezentowała sylwetkę brata, Zbigniewa Przystasza, na konferencji w Sanockim Domu Kultury, a potem posadziła Dąb Pamięci dla uhonorowania Jego pamięci. W 2014 roku na temat Powstania Warszawskiego,

a także konspiracji w Sanoku, mówiła młodzieży na spotkaniu w Domu Harcerza, a 17 kwietnia 2015 r. podczas spotkania w kościele pw. Chrystusa Króla z licznymi mieszkańcami Sanoka opowiedziała o swoim niezwykłym życiu.

Pani Danuta Przystasz jest jedyną kobietą związaną tak blisko z Sanokiem, która została uhonorowana Orderem Virtuti Militari. Jej odwaga i poświęcenie, zaangażowanie w działalność konspiracyjną w latach II wojny światowej na terenie Sanoka, a potem w Warszawie, cierpienia w kazamatach UB, a następnie ofiarna praca na rzecz kultury polskiej oraz nieustanna troska o prawdę i pamięć o Zbrodni Katyńskiej zasługują na najwyższe uznanie i szacunek.

b) odczytanie uchwały Rady

Przewodniczący Rady Miasta Pan Zbigniew Daszyk odczytał Uchwałę Nr XXXII/298/17 Rady Miasta Sanoka z dnia 28 marca 2017 r. na mocy której nadaje się Pani Danucie Przystasz Honorowe Obywatelstwo Królewskiego Wolnego Miasta Sanoka.

c) wręczenie aktu nadania.

Przewodniczący Rady Miasta Pan Zbigniew Daszyk oraz Burmistrza Miasta Sanoka Pan Tadeusz Pióro wręczyli akt nadania Honorowego Obywatela Miasta Sanoka Pani Danucie Przystasz.

Ad.4.

Wystąpienie laureata oraz zaproszonych gości.

Pani Danuta Przystasz na wstępie podziękowała bardzo za nadanie tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sanoka. Następnie poinformowała: Jestem córką Ignacego i Anny z domu Iwańczyk. Dziadek nasz Michał Przystasz za swoją lojalność i pomoc dziadziowi w ucieczce w czasie Powstania Chłopskiego w 1846 roku otrzymał gospodarstwo w Witryłowie, które przejął mój ojciec. Ojciec uczęszczał do Gimnazjum w Przemyślu, potem ukończył szkołę rolniczą w Dublanach koło Lwowa i zajmował się administrowaniem majątkami ziemskimi. Mama pochodziła z Sanoka z mieszczańskiej rodziny, ojciec Jej, Michał Iwańczyk, był majstrem murarskim, matka Ewa Filipowicz pochodziła z gór. Rodzice uważali te swoje życie za szczęśliwe pomimo wielkiej wojny pod Gorlicami. W roku 1920 rodzice przenieśli się bliżej Sanoka, ojciec pracował w majątkach rodziny Skrzypskich. Ja się urodziłam w 1920 roku. Gdy moi bracia doszli do lat szkolnych mama zamieszkała z nami w starym domu swoich rodziców w Sanoku przy ul. Królewskiej – obecnie ulica Traugutta. Razem z braćmi Zbigniewem i Mieczysławem uczęszczaliśmy do Państwowego 8-letniego Gimnazjum. Ojciec mój spędził w Kleciach lata wielkiej wojny, pracował jeszcze w Niewistce, Nozdrzu i Hroszówce. Mieczysław podjął studia prawnicze na Uniwersytecie we Lwowie, a po roku w Warszawie, w 1938 roku uzyskał dyplom magistra, następnie pracował w sądzie okręgowym w Siedlicach. Po wybuchu II wojny światowej ochotniczo zgłosił się do wojska i otrzymał rozkaz mobilizacyjny do

Kowna, ale jednak nie dotarł tam z powodu agresji ZSRR na Polskę, wiadomo już było, że drugi brat Zbigniew zginął w Katyniu, i Mieczysław z pomocą ludzi wrócił do Sanoka. Potem wyjechał do Warszawy, nawiązał kontakt z organizacją Miecz i Pług, zaczął pracować jako inspektor terenowy. W 1944 roku brał udział w Powstaniu Warszawskim i walczył w szeregach Batalionu im. Stefana Czarnieckiego na Starówce, potem przeszedł kanałami do Śródmieścia i wyszedł ze stolicy. Został aresztowany i skazany na 10 lat więzienia, przeżył Warszawę, Mokotów, Rawicz, Wronki, spędził w więzieniu 9 lat. Na wolność wyszedł w 1954 roku. Z cudem odzyskał pełnię praw obywatelskich, ale jako radny Miejskiej Rady Narodowej wyraził sprzeciw wobec narzuconej zmiany nazwy placu św. Jana w Sanoku na plac im. Hanki Sawickiej, spowodował furję polityczną i został zwolniony z pracy. Mieczysław zachorował, doczekał się emerytury i zmarł w 1986 roku po długiej ciężkiej chorobie. O mnie Drodzy Państwo właściwie wszystko już wiecie.

Burmistrz Miasta Pan Tadeusz Pióro poinformował: Przejść przez życie z honorem, bez skazy, z dumnie podniesioną głową, nie ugiąć się przez małością nawet wtedy gdy wszyscy schylą przed nią karki, służyć ludziom i ojczyźnie bez słowa skargi i bez sprzeciw w czasie wojennej próby i mozolnego trudu czasu pokoju, nadzwyczajnie spełniać swoje zwyczajne życiowe obowiązki wobec innych – o to jest marzenie każdego z nas, tych którzy byli przed nami i po nas będą, udaje się to niestety nielicznym. Jedną z osób, która spełniła to wszystko jest Danuta Antonia Przysasz, wielka córka Ziemi Sanockiej i Ją dzisiaj serdecznie witamy i prosimy o zaszczylenie nas przyjęciem tytułu Honorowego Obywatela Miasta Sanoka.

Urodzona w nieodległej Nadszańkiej Niewistce dzieciństwo i lata szkolne spędziła w Sanoku. Niestety w Jej młodość wkradła się najokrutniejsza z wojen, II wojna światowa. W czasie gdy powinna myśleć o nauce, przygodzie, zachwycać się pięknem świata, poznawać ludzi i przeżywać pierwsze miłości Jej przypadło w udziale patrzeć na śmierć i prześladowanie rodaków, na upokorzenie ojczyzny. Dojrzeć musiała szybko, jak całe Jej pokolenie, przed którym życie postawiło nagle straszne i wysokie wyzwania, Ona stawiała im czoła. Jako 20-latką wstąpiła do konspiracji, najpierw w Sanoku do organizacji „Raclawice”, 2 lata później już w Warszawie do Związku Kobiet Czynu, a następnie Pomocniczej Służby Kobiet Armii Krajowej. Walczyła w szeregach Powstania Warszawskiego, zносиła trudy i ofiary 63 dni chwały i czas straszliwej klęski. Niestety, po wojnie zamiast wdzięczności, spotykały ją represje i prześladowania ze strony komunistycznego państwa. Nie poddała się, działała, pracowała, walczyła na różnorodnych płaszczyznach o lepszą Polskę i dobrą pamięć tych, którzy w czasie wojny i po wojnie poświęcali Jej i tracili dla niej życie. Współtworzyła i działała m.in. w Stowarzyszeniu Rodzina Katyńska dążąc do prawdy i pielęgnując wspomnienie ofiar Katynia wymazanego na długo z naszych dziejów. Dopiero w wolnej Polsce doczekała się uznania i uhonorowania. Za swoje czyny i dokonania otrzymała Krzyż Srebrny Orderu Virtuti Militari, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami, Warszawski Krzyż Powstańczy, Odznakę „Weteran Walki

o Wolność i Niepodległość Ojczyzny” i tytuł Honorowego Członka Muzeum Powstania Warszawskiego.

My, mieszkańcy Wolnego Królewskiego Miasta Sanoka, pragniemy prosić Ją dzisiaj, by do tych wspaniałych odznaczeń i wyróżnień zechciała dodać również tytuł Honorowego Obywatela Miasta Sanoka, najwyższego wyróżnienia jakie mogły nadać mieszkańcom poprzez swoich radnych by pokazać jak wielką czią otaczają osobę wybitną, a urodzoną w Sanoku lub z tym miastem związaną.

Niechaj szlachetna postać Pani Danuty Antoniny Przysasz wejdzie do panteonu wielkich Sanoczan, niech służy za wzór i przykład młodym pokoleniom naszego Nadsańskiego Grodu.

Następnie Burmistrz Miasta wręczył ozdobny grawerton Pani Danucie Przysasz oraz przekazał na ręce Pani Danuty Przysasz list od Posła RP Pana Piotra Uruskiego oraz list od Marszałka Województwa Podkarpackiego Pana Władysława Ortyla.

Burmistrza Miasta Pan Tadeusz Pióro dodał: Chciałem podziękować jednej osobie, która jest wśród nas, która cichutko kreuje postawy patriotyczne wśród młodych ludzi, bez której żadne spotkanie patriotyczne, każda uroczystość patriotyczna nie może się odbyć i bez młodych ludzi, którzy ją otaczają, która pamięta o tych co odeszli, walczyła i walczy cały czas o prawdę historyczną i to dzięki niej możemy dzisiaj tutaj gościć Panią Danutę Przysasz i przyznać jej tytuł Obywatela Honorowego Miasta Sanoka – chciałbym podziękować harcmistrz Pani Krystynie Chowaniec.

Harc mistrz Pani Krystynie Chowaniec dziękując dodała: Tyle radości mam z tego robię, że nie może być mowy o zasłudze.

W tym miejscu porządku obrad odbyła się część artystyczna przygotowana przez harcmistrz Panią Krystynę Chowaniec i harcerzy.

Ad.5.

Wpis do księgi Honorowych Obywateli Miasta Sanoka.

Wpisu do księgi Honorowych Obywateli Miasta Sanoka dokonali Radni oraz zaproszeni goście.

Ad.6.

Zamknięcie obrad.

Przewodniczący Rady Miasta Pan Zbigniew Daszyk zamknął XXXIV Uroczystą Sesję Rady Miasta Sanoka.

Protokołowała:

Joanna Szylak

Sekretarz Sesji:

Adam Ryniak

**Przewodniczący
Rady Miasta:**

Zbigniew Daszyk